

Ciberassetjament: «Aprofitar la xarxa per fer mal»

Una experta de la Universitat de Girona analitza i ofereix eines contra el ciberassetjament

11.12.2015 | 18:36

L'assetjament que utilitza internet, i sobretot les xarxes socials i les aplicacions mòbils, forma part de la realitat de joves que han nascut en l'era digital i que estan connectats en tot moment. Des de l'àmbit universitari es vol combatre aquestes pràctiques, que se sustenten en l'anonimat, no donen treva i s'estenen de manera viral. La UdG està elaborant un protocol per a la prevenció i l'experta Meius Ferrés creu que s'hauria de formar els estudiants

La responsable de Comunicació Digital de la UdG, Meius Ferrés. **Aniol Resclosa.**

PILI TURON | GIRONA Assetjament les 24 hores, sense obligació de donar la cara i amb la mateixa rapidesa i capacitat d'estendre's que un virus incontrolable. Aquestes característiques conformen l'ADN del ciberassetjament, que els seus autors basteixen a internet i, especialment, a través de les xarxes socials i les aplicacions mòbils. «Es tracta d'aprofitar la xarxa per fer mal», resumeix la responsable de Comunicació Digital de la Universitat de Girona, Meius Ferrés.

Per a una comunitat universitària amb estudiants nascuts en el món digital –«millenials», se'n diuen–, **el ciberassetjament és una realitat o un perill latent** contra el qual Ferrés va oferir mecanismes de prevenció i control, en una conferència a la qual no va assistir cap alumne de la UdG. En l'actualitat, l'experta està complint un encàrrec del Rectorat i treballa en l'elaboració d'un protocol per prevenir aquest tipus de conductes. Ara, va aclarir, a la Universitat de Girona només s'ha manifestat de manera puntual.

Un món sempre connectat

En una generació que «no concep el món sense estar connectats» –va afirmar Meius Ferrés– evitar riscos i saber com actuar davant situacions d'assetjament virtual sembla important.

La responsable de Comunicació Digital de la UdG va concretar les tipologies més habituals: *grooming* setge amb finalitats sexuals d'adults cap a menors; *sexting* o extorsió a partir de la difusió d'imatges de contingut sexual, una conducta present entre adolescents; i *stalking* o obsessió malaltissa per algú, contra la qual Ferrés va instar a utilitzar els mecanismes que ofereix la tecnologia per bloquejar l'assetjador.

La Xarxa Vives d'Universitats promou sessions com la que es va realitzar ahir, que inclou altres iniciatives com l'elaboració del protocol esmentat abans i altres treballs, que a la UdG es fan amb la Unitat d'Igualtat de Gènere. En diverses ocasions, Ferrés va remarcar la importància d'«**educar els**

joves perquè siguin inclusius i integradors, de formar gent forta» i va proposar incloure aquestes qüestions en els estudis de Psicologia.

Malgrat que va assenyalar els perills, l'especialista també va defensar l'ús de les xarxes socials com una eina útil i beneficiosa. És més, va **reivindicar l'ús de les plataformes virtuals en l'aprenentatge**, perquè «el mòbil –va dir– s'utilitza molt per socialitzar-se i jugar, però encara poc per aprendre». En la seva opinió, això «canviarà molt quan els mòbils i les tauletes entrin a classe».

La privacitat a exposició

Meius Ferrés va incidir en el fet que «els joves nadius en el món digital tenen un concepte de la privacitat que els exposa», perquè no sempre separen entre la vida privada, la pública i la professional, sense valorar que allò que difonen a les seves xarxes socials fins i tot els pot arribar a impedir que els contractin per a una feina. En aquest punt, l'experta va subratllar «la fragilitat de la reputació digital» i va explicar que a les seves classes sempre adverteix que **«a la xarxa es deixa un rastre permanent»**.

Sobre aquesta qüestió, va afirmar que «no és obligatori posar coses cada dia a Facebook i a Twitter, cal tenir coses a dir», va alertar d'un **excés de «frivolitat»** i va posar en qüestió «l'ètica de fotografiar-ho o gravar-ho tot». Unes reflexions que topen amb una realitat que ella mateixa va exposar: «si les seves publicacions –les dels joves a les seves xarxes– no obtenen likes és un drama». I és que «molts tenen una "altra vida" que cada cop els ocupa més espai, en importància i temps», va remarcar.

D'altra banda, Meius Ferrés va manifestar que «després d'un any de treballar-hi puc afirmar que **l'escletxa digital entre els estudiants i els seus pares o professors cada cop és més gran**». Des del seu punt de vista, els docents s'han d'esforçar per utilitzar les mateixes eines i parlar el mateix llenguatge que el seu alumnat. Ara bé, l'especialista va advertir dels riscos «de posar el món a la butxaca a algú del 12 anys», en referència a l'edat cada vegada més primerenca a la qual s'accedeix a un telèfon mòbil.